

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
9 Пж 8163/16
12.10.2018. године
Београд

ПРИМЉЕНО
према _____ датуму _____
25. 10. 2018
У ПРИВРЕДНОМ СУДУ
У БЕОГРАДУ 15

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД у већу састављеном од судије Татјане Влаисављевић, председника већа, судије Милице Лакићевић и судије Јасмине Стаменковић, чланова већа, у правној ствари тужиоца СОКОЈ-Организација организација музичких аутора Србије, Београд, ул. Мишарска бр. 12-14,

вредност спора 19.813,20 динара, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Привредног суда у Београду 9 П.4112/2016 од 25.10.2016.године, у седници већа одржаној дана 12.10.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ жалба туженог и ПОТВРЂУЈЕ пресуда Привредног суда у Београду 9 П.4112/2016 од 25.10.2016.године у ставовима II и IV изреке.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду под горњим бројем ставом I укинуто је решење о извршењу Привредног суда у Београду 4 Ив.2865/16 од 19.05.2016.године у целости. Ставом II делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу плати 19.813,20 динара са законском каматом од 07.05.2016.године до исплате као и трошкове извршног поступка у износу од 8.544,00 динара. Ставом III делимично је одбијен тужбени захтев да се тужени обавеже да плати тужиоцу законску затезну камату на износ од 19.813,20 динара од 22.12.2015.године до 06.05.2016.године. Ставом IV обавезан је тужени да тужиоцу плати 18.588,00 динара на име трошкова парничног поступка.

Благовременом жалбом тужени побија наведену пресуду не наводећи у ком делу па се у смислу члана 386. Закона о парничном поступку сматра да исту побија у делу у коме није успео у спору. Жалбу изјављује због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. У жалби истиче да је погрешно утврђено чињенично стање те да чињеница коришћења фонограма преко ТВ утврђена 03.11.2015.године не значи да је коришћења било и пре наведеног датума. У смислу жалбених навода предлаже да се побијана пресуда преиначи и тужбени захтев одбије.

Испитујући правилност побијање пресуде на основу члана 386. Закона о парничном поступку, Привредни апелациони суд налази да жалба туженог није основана.

У поступку доношења побијање пресуде нису учињене битне повреде поступка из члана 374. став 2. Закона о парничном поступку, на које овај суд као другостепени нази по службеној дужности.

Жалбени наводи којима се побија чињенично стање утврђено у првостепеном поступку, не могу бити разматран од стране другостепеног суда. Наведено произлази из одредбе члана 479. став 1. Закона о парничном поступку којом је прописано да пресуда или решење којим се окончава парница у поступку о споровима мале вредности може да се побија само због битне повреде одредба парничног поступка из члана 374. став 2. истог закона и због погрешне примене материјалног права. Другостепени суд нема овлашћење да испитује правилност чињеничног стања утврђеног у првостепеном поступку.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку до закључења главне расправе, тужилац потражује од туженог обједињену накнаду за јавно саопштавање музичких дела, интерпретације и фонограма за период од 01.01.2015. године до 30.11.2015. године која је фактурисана у складу са Тарифним бројем 1. у износу од 19.813,20 динара.

У првостепеном поступку је утврђено да је у објекту туженог ресторан Бока ул. Мишка Јовановића број ба у Београду вршена контрола на основу које је је 03.11.2015. године сачињен Записник о свидетици и контроли корисника из реда јавног саопштавања музичких дела, фонограма и на њима забележених интерпретација за 20915. годину. Овим записником је констатовано коришћење ТВ апарат који је донет од куће, да је површина објекта у коме је вршена контрола 30м2, те да је утврђено јавно саопштавање музичких дела.

Првостепени суд налази да је тужилачка организација активно легитимисана, за обједињену наплату за јавно саопштавање музичких дела, јединствене накнаде интерпретатора и произвођача фонограма на основу Закона и Споразума о обједињеној наплати који је између наведених организација закључен 21.06.2013. године и Анекса овог споразума од 29.12.2015. године.

Тужени је током поступка као и у жалби истицао да је ТВ апарат донет од куће ради праћења спортских догађаја.

Првостепени суд је оценом навода странака и изведених доказа утврдио да се у ресторану тужилац вршила јавно саопштавање музичких дела, фонограма и на њима забележених интерпретација путем ТВ, да локал има 25 столова, да је наведено констатовано у записнику који је предат [REDACTED] супрузи законског заступника туженог. Налазећи да је обрачун правилно сачињен у складу са важећом Тарифом, то је усвојио тужбени захтев као у изрепи побијање пресуде.

На чињенично стање утврђено до закључења главне расправе, правилно је првостепени суд применио материјално право када је усвојио тужбени захтев.

Разлоги дати у образложењу првостепене пресуде су јасни и разумљиви и исте прихвати и овај суд.

Првостепени суд је ценио све предложене доказе, наводе туженог да је само једном донео ТВ апарат од куће и да је неосновано потраживање накнаде за целу годину али је стао на становиште да је овај навод туженог неоснован, с обзиром да тужени плаћа ТВ претплату за апарат, за ресторан. Због тога је и закључио да је тужени јавно саопштавао музичка дела, фонограме и на њима забележена интерпретације и у периоду пре извршене контроле.

Из наведених разлога, жалба туженог није основана.

Правилна је одлука о трошковима спора донета правилном применом из члана 153. и 154. Закона о парничном поступку и важеће Адвокатске и Таксене тарифе.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци на основу члана 390.Закона о
парничком поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Татјана Владисављевић.с.р.

МЛ/ЕВ

За тачност отпраљка

